

EWIKTOR (11) *sb m*

-ik- (8), -ic- (3).

e *jasne*; -t(o)r, -tor- : -tór- *SarnStat* (5 : 2),

sg *N ewiktor* (3). ◊ *G ewiktora* (5). ◊ *I ewiktorem* (2). ◊ *L ewiktorze* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

*praw. Osoba, odpowiadająca w sądzie za pozwanego z tytułu istniejących wobec niego zobowiązań, gwarancji lub współodpowiedzialności za przestępstwo; auctor, manceps Cn [evictor — zachodca BartBydż] (11) : Ilekroć v sądu w sprawach dotkliwych [...] kto będzie obwinion/ á potym páná albo złoczyńcę/ albo towarzyszá będzie miánował/ y będzie twierdził/ że zá iego rozkazaniem to uczynił: á ón miánowany w téy sprawie przyzedłszy wywobodzi ji twierdząc/ iż uczynił zá iego rozkazaniem: Vítawiamy/ iż ón pozwány wolno od sądu będzie mógł odisdz: á takowa spráwá ma bydz przeciwko Pánu y sprawcy tego złego uczynku obróconá [...] EVICTOR ma bydz w rodzáiu równy, y ku zapláćie y dosyc uczynieniu podobny. A dylácia ku postáwieniu iego ma bydz pozwolona *SarnStat* 581; Siólfry/ ciotki nie wyposázone [...] z tych dóbr/ któreby brácia ábo brátankowie zádluzéni do kreditorów vtráćili/ máią bydz przez té kréditory ábo posséfsory dóbr [...] wyposázone: w czym wšytkim dilácia ná ewiktora isdz niéma kreditorowi: ále mu cále práwo z ewiktórem o obronę zostáwác będzie. *SarnStat* 591 [*idem* 636], 95, 552, 579, 636, 1308.*

*Wyrażenie: »(dylacja) na ewiktora« = odroczenie sprawy sądowej w celu powołania ewiktora (4): dilácia ná ewiktóra isdz niéma kreditorowi *SarnStat* 591 [*idem*] 636, 772 [2 r.].*

Synonimy: isćiec, warownik, zachojsca, zastępcza, zastępień, zastępnik.

AK